5 bani în România.- 10 bani în străinătate | C G B

6 PAGINI

Anul XXXII. -- N-rul 151.--Miercuri 4 Junie 1914

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.— | STRĂINĂTATE: 3 luni Lei 10.- / 6 luni 20.- / Un an 40.-

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp 7 Bani
Idem pag IV .. 40
Inserţii şi reclame 3,60 linia
Anunţuri sau informaţiuni mortuare după mărime dela 50-150 lei

Redacţia şi Administraţia: — Bucureşti — 11. Brezoianu. 11

Intrevederea dela Constanţa

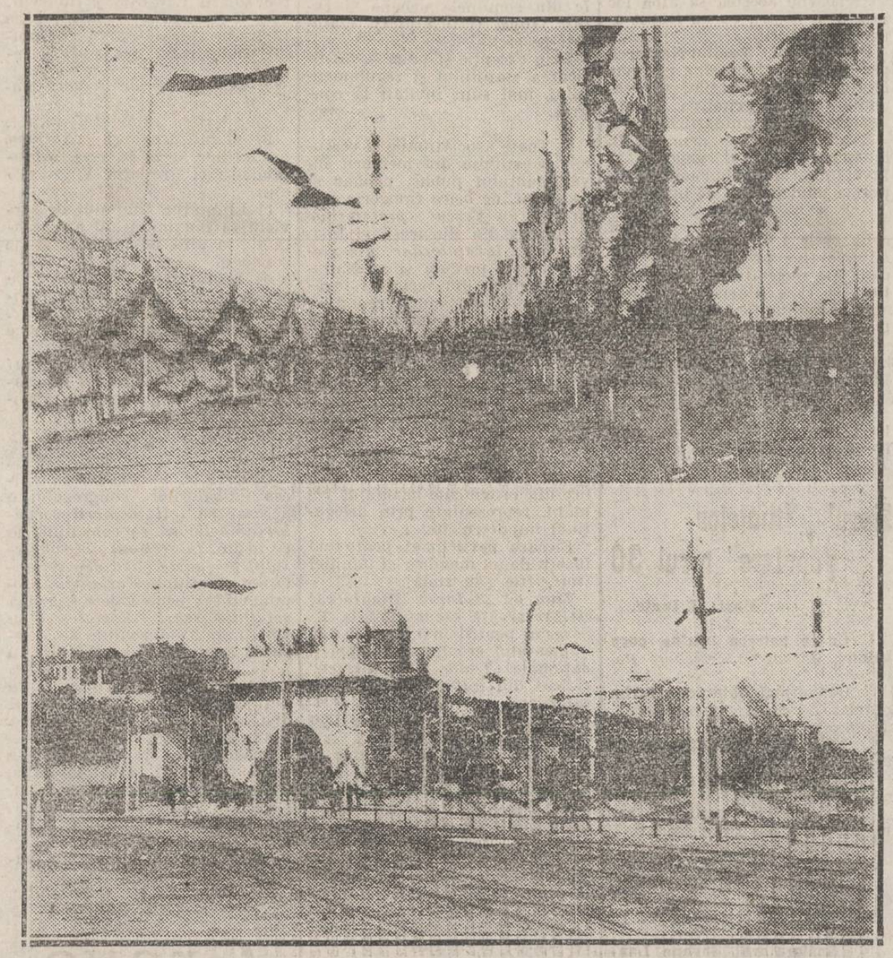

SUS: Aleea dinspre pavilionul de recepţie. - JOS: Arcul de triumf din faţa căpităniei portului

Scrisori din Turcia

Conflictul dintre Patriarhie şi guvern.—O impozantă aniversare. — Afacerea Helbig. — Succesul ziarului „Universul"

Constantinopol, 31 Mai st. n.

Aŭ trecut opt zile de la închiderea bisericilor şi şcoalelor greceşti din ordinul patriarhiei şi nu s'a ajuns încă la nici o înţelegere.

Această decizie a patriarhiei din Fanar începe acum să producă nemulţumiri în sânul populaţiei greceşti atât din Capitală cât şi din restul Imperiului. Intr'adevăr, această decizie a creat o situaţie cam curioasă. Morţii sunt îngropaţi fără nici o ceremonie, botezurile şi nunţile mai că n'aŭ loc. Zilnic patriarhia e asaltată de părinţi grăbiţi să-şi mărite fetele. Şi cum la greci nu există căsătoria civilă, e lesne de înţeles îngrijorarea celor interesaţi.

Toată lumea se întreabă dacă această stare de lucruri poate continua. Impresia generală este că patriarhia va fi nevoită în cele din urmă să revie asupra acestei decizii şi să dea ordin ca bisericile şi şcolile să fie redeschise. Patriarhul a adresat zilele acestea un tacrir guvernului, un fel de condiţiuni pentru redeschiderea bisericilor. După informaţiunile ce le am din cercuri competinte, acest nou tacrir al patriarhului nu-şi va produce efectul. Guvernul nu se va depărta de linia lui de conduită. A dat patriarhiei toate asigurările că va face să înceteze această stare de lucruri şi va destitui pe orice funcţionar care trece peste ordinele guvernului. De asemenea aflu din sursă sigură, că toate aşteptările patriarhiei într'un concurs al marilor Puteri în favoarea ei aŭ eşuat. Ambasadorii Triplei-Aliante pare că nu aprobă de loc această decizie a patriahiei. Nici dela Rusia, în care patriarhul îşi pusese toată speranţa, nu se poate aştepta la mare lucru. Azi când sunt în discuţie şi în joc atâtea interese între Turcia şi Rusia, o intervenţie a acestei din urmă în favoarea patriarhiei, chiar dacă va avea loc, va fi cu totul platonică. S'a svonit chiar că patriarhul are de gând să meargă în persoană la Petersburg să ceară concursul şi protecţia Rusiei.

Cât timp închiderea bisericilor şi şcoalelor nu va da loc la turburări saŭ manifestaţii din partea populaţiei greceşti, guvernul nu se va sinchisi de loc în această chestie.

✣

Aŭ trecut tocmai 461 de ani de când Mehmet II Cuceritorul a ocupat Constantinopolul şi e prima dată, după atâtea sute de ani, când turcii serbează această mare aniversare. Şi cu toate că, după toate afirmările istoriografilor, Cuceritorul a intrat într'o zi de Joi în oraşul lui Constantin, turcii aŭ serbat această aniversare, eri Vineri, în amintirea celui dintâiŭ Seleamlâc (ceremonia religioasă de Vineri) în biserica Sfânta Sofia, transformată în moschee, care a avut loc a doua zi. Autorităţile şi poporul turc aŭ ţinut să serbeze această primă aniversare cu o deosebită pompă. Şi cu toată ploaia care a căzut eri asupra Capitalei, tot parcursul dela Sfânta Sofie până la moscheea Fatih, unde se află rămăşiţele cuceritorului, era o mare de capete. Gemal Paşa, ministrul marinei, prezida această impozantă ceremonie. Toate prăvăliile de-alungul parcursului de mai sus aŭ fost închise. Intreg oraşul era pavoazat. Atât la moscheea Sfânta Sofia, cât şi la Fatih, s'aŭ ţinut mai multe discursuri înflăcărate, de ocazie, arătându-se însemnătatea acestei aniversări. Toată presa locală consacră lungi articole acestei aniversări, relevând importanţa ei atât din punct de vedere istoric cât şi din punct de vedere patriotic. De asemenea e de relevat faptul că această aniversare coincide cu ziua începerei lucrărilor vasului de războiŭ „Fatih", comandat în şantierele din Anglia.

✣

De câteva zile afacerea Helbig pasionează în ultimul grad populaţia Capitalei. In Iulie anul trecut belgianul Albert Helbig, directorul băncei cu acelaşi nume, prezidase o şedinţă a asociaţiunei St. Vincent de Paul în localul colegiului St. Benoit din Capitală şi se retrăsese într'un mic birou, pe când surorile de caritate împărţeau pâine la săraci. Deodată s'a auzit o detunătură şi persoanele carî aŭ alergat la auzul acestei detunături, aŭ găsit pe Helbig într'un lac de sânge, cu tâmpla găurită de un glonte de revolver găsit lângă el, revolver care aparţinea lui. S'a crezut că e vorba de o sinucidere saŭ împrudenţă; corpul lui Helbig după raportul doctorului a fost înmormântat. Afacerea se uitase, când acum câteva zile din ordinul consulatului belgian a fost arestat Charles Helbig, nepotul victimei, sub acuzarea că este asasinul unchiului săŭ. Intr'adevăr, Charles Helbig se găsea în ziua aceea într'o cameră vecină cu aceea unde s'a găsit cadavrul, în tovărăşia uneia din surorile de caritate. Această arestare a impresionat adânc toată lumea şi în jurul acestei arestări lumea se pasionează. Ceea ce a determinat pe autorităţile belgiene să ordone arestarea lui Helbig, este o scrisoare care are mai mult caracterul unei scrisori de şantaj. După câteva luni dela moartea lui Helbig, nepotul acestuia, inculpatul Charles Helbig, primeşte o scrisoare semnată P. Cornelio în care îi cere suma de treĭ mii leĭ amenin ţându-l că în caz de refuz îl va denunţa autorităţilor ca autor al crimei şi că va găsi destuĭ oameni carî să jure că el l'a omorît. Charles Helbig predă autorităţilor otomane această scrisoare şi fiind că autorul ei era un italian, consulatul italian din oraşul nostru dispune arestarea lui Cornelio şi încă a unuĭ complice. In urma destăinuirilor acestor doĭ italieni, consulatul italian avizează pe cel belgian, care zilele trecute dispune arestarea lui Charles Helbig. Pe baza capitulaţiunilor, atât deţinerea preventivă a inculpatului, cât şi judecarea procesului trebue să se facă la consulatul belgian. Cum însă la acest consulat nu există o închisoare, Charles Helbig a fost depus la închisoarea consulatului francez. Afacerea prezentând o deosebită importanţă, ministrul Belgiei a cerut guvernului din Bruxelles, trimiterea unui judecător de instrucţie, care să instruiască această afacere misterioasă. Judecătorul Fromes a fost însărcinat cu această instrucţie şi de câteva zile se află chiar în oraşul nostru. Atât instrucţia cât şi procesul promit să fie din cele mai interesante. Impresia generală este că în faţa probelor slabe în sarcina inculpatului, autorităţile belgiene vor fi nevoite să pună în libertate pe Helbig. Toate ziarele consacră zilnic lungi articole acestei misterioase afaceri.

✣

Ultimul mare succes repurtat de ziarul „Universul" — în urma primirei în audienţă de către Sultan a redactorului ziarului, d-l I. Fermo şi a importantelor declaraţii ale M. Sale—e relevat de toată presa de aicî. Ziarul „Jeune Turc" în numărul săŭ de azî reproduce într'un loc de frunte al ziarului, în întregime, această interesantă convorbire. De altfel e a doua oară când M. Sa face declaraţii pentru un ziar. Odată a făcut primului redactor al ziarului „Sabah" şi a doua oară redactorului ziarului „Universul". Trebue să adaug că o mare parte a preselor locale reproduc zilnic ştirî şi telegrame publicate în ziarul „Universul".

Naum Apostolescu.

DIN TG.-JU

Impuşcat din imprudenţă. — Copilul Vasile Necşoiu, de 12 anî, din com. Pojogenî, jucându-se cu un revolver încărcat, din greşală a apăsat de piedică, trăgându-şi un glonte în piept.

Nefericitul a rămas mort pe loc.

Bătae. — Locuitorul Petre C. Neamţu, din Plopşor, luându-se la ceartă cu vecinul săŭ Const. Z. Popescu, i-a dat acestuia din urmă o puternică lovitură peste faţă cu un ciomag ce avea în mână. Victima, cu obrazul şi dinţiĭ ruptî, a fost internată în spital, iar agresorul arestat.

Avort. — Femeia Maria Ion Ciobanu, din Crasna, în urma unei bătăi ce a suferit de la locuitorul Ştefan I. Burlan, din aceeaşi comună, a avortat un copil de sex feminin, mort.

Burlan a fost arestat.

Dispariţie. — Birjarul C-tin Băltenoiu, din acest oraş, a dispărut zilele trecute de acasă, luându-şi cu el o pereche de caĭ. Mai înainte de a pleca îşi vânduse întreaga avere ce avea, lăsând pe drumurî soţia şi copiiĭ. Se crede că a dispărut din cauza unor datoriî, cărora nu le mai putea face faţă.

In jurul dispariţiei comerciantului Vonica.—In numărul nostru de Sâmbătă am arătat că Bucur Vonica, comerciant din localitate, a dispărut împreună cu o femee anume Rachela, pe care o avusese câtva timp ca bucătăreasă.

El a trecut în Ungaria prin vama Păiuş-Petroşanî.

Umbra Basarabiei

de OCTAVIAN GOGA.

Nu e menirea acestor rânduri să descifreze senzaţiile deosebite ale clipei, când M. S. I. Ţarul a călcat pe pământul României. Astronomiî politicî îşi vor face desigur profeţiile lor judecând constelaţiî vechî şi nouî, vestind bucuriî orî dezastre; diplomaţiî vor tăinui în surâsul fin calculul interesului lor, câtă vreme militariî vor face combinaţiî strategice schiţând cu răceală harta viitorului. Se vor încrucişa atâtea gânduri şi patimî carî vor trece departe peste hotarele ţăriî, ca valurile călătoare ce ating coastele cetăţeî lui Ovidiu. Noî nu le putem urmări în drumul lor; nicî puterile nu ne ajută, nici dorinţa nu ne mână. E de datoria noastră însă, de umilî cetitorî aî conştiinţeî unuî neam să privim în zi de sărbătoare mai adânc ca de obiceî în noî înşine şi să spunem tuturora ce-am găsit acolo...

Această zi e atât de nouă, atât de neobişnuită, că face să ne tresară sufletul mai puternic ca altădată. Pluteşte parcă astăzî deasupra capetelor noastre ceva din fiorul marilor primeniriî carî se abat numaî din veac în veac şi simţim solemnitatea gravă a clipelor rare când un popor e dator să-şi asvârle marile luî adevăruri în cumpăna istorieî universale. De aceea glasul conştiinţeî publice trebue să vorbească astăzî mai limpede ca oricând, fără reticenţe şi fără podoabe...

Nu ne vom tăinui deci bucuria de care e pătruns acum neamul nostru întreg de la gurile Dunăreî şi până sus la malul Tiseî, văzând cinstea de care se împărtăşeşte regatul român. Ne dăm seama cu toţiî că vizita Majestăţeî Sale Ţarului e o consacrare a însemnătăţeî de care se bucură România în echilibrul politiceî internaţionale. Această distincţie deci are darul de a ne întări conştiinţa de valoarea proprie şi de a ne servi ca o îndrumare în năzuinţele noastre de mâine. E un mare câştig sufletesc, un puternic impuls de energie morală în această constatare şi noî îî datorim o mare mulţumire Augustuluî oaspe care prin coborîrea luî în mijlocul nostru a făcut să se statornicească mai bine în ochiî noştri şi-aî altora cumpăna propriei noastre puteriî...

Asupra acesteî bucuriî însă se proectează o umbră întunecată care apasă şi striveşte seninătatea clipeî. Dincolo de fastul împărătesc, dincolo de veseliile acestuî praznic, se întrevede spectrul Basarabieî cu mustrarea eî mută care vine de departe. Este o senzaţie care ne tulbură ca o dragoste ascunsă ce priveşte din colţ hora uneî minţi. Glasul răsunător de surle şi chimvale nu poate amuţi gemătul surd al unuî popor asuprit, strălucirea orbitoare a decoruluî nu poate ascunde mizeria care sapă în umbră şi cuvântările rotunzite ale diplomaţiloř se pierd în oftatul care adie din depărtăriî...

Aşa este: Cu Majestatea Sa Ţarul tutulor Ruşilor descinde la Constanţa şi umbra Basarabieî de care nu ne putem feri, pe care n'o poate alunga nimenî. Dimpotrivă, ea ne apare mai mustrătoare ca totdeauna, acum când în conştiinţa deplină a forţelor noastre pe acest colţ de pământ misiunea istorică a neamuluî ni se înfăţişează în lumina cea mai curată.

Niciodată n'am înţeles mai bine ca tocmaî astăzî adevărul că neamul nostru de sub toate stăpânirile are un singur trup, ursit să trăiască saŭ să moară întreg. Niciodată n'm fost aşa de pătrunşî de convingerea unităţeî noastre cum suntem acum când un fior istoric străbate toate fibrele din sufletul mulţimiî. O lovitură dată într'o parte face să se cutremure întregul organism care îşî dă seama cu toate instinctele luî de viaţă că nu poate fi ciuntit nicî într'un loc, fără să-şi primejduiască propria existenţă...

Iată de ce astăzî Basarabia doare mai tare, părăginirea de acolo e şi mai tristă, şi mai chinuitoare. Vedem un popor pe scară cea mai de jos a libertăţeî politice şi culturale. Ne mişună înaintea ochiloř figurile şterse ale boieriloř rusificaţî de dragul vremilor nouă, vedem limba oropsită strânsă în cătuşele uneî culturî străine. Nicî o carte, nicî un cântec, nicî o chemare nu ne vine din pământul vechiŭ al Moldoveî, unde nu sunt şcoli, nu sunt tipografiî, nu sunt organizaţiî politice româneştî... Golul jalniceî pustietăţi apasă şi încreţeşte fruntile în aceste clipe. Oricât ne-am da silinţa zâmbetul nostru de politeţă schiţează o linie de durere care ne scrispează faţa când muzica intonează imnul imperial...

Cel ce scrie aceste rânduri îndurerate, — un glas răzleţ, smuls din vaierul celor mulţi — cunoaşte bine ravagiile unuî sistem de opresiune politică şi culturală a unor stărî similare. Poate cumpăni îndeajuns marea nedreptate umană care strigă din îngenuncherea unuî popor; îşi dă seama până unde merg hotărele suferinţiî şi ale răbdăreî. In Ungaria, unde îngustimea de minte şi inimă a uneî cârmuiriî nenorocite caută să încătuşeze toate pornirile noastre de viaţă, închisoarea şi baioneta ne rănesc zi de zi sentimentul de demnitate, dar întăresc tot mai mult credinţa masselor în dreptatea şi izbânda lor de mâine. Conştiinţa unităţeî noastre sufleteştî a fost dădăcită în temniţele ungureştî şi azî cu toţiî înţelegem aşa de bine că în viitor viaţa noastră este punctul cardinal pe care se sprijineşte prietenia acestor ţăriî învecinate. Ea va fi sguduită în măsura în care va creşte strigătul nostru de protestare...

Această conştiinţă a unităţeî ne face Basarabia tot atât de scumpă şi creiază în mod fatal aceleaşî raporturî de simţire.

In lumina acestor adevăruriî priveşte deci sentimentul public al românizmuluî sărbătoarea de la Constanţa. In numele *acestor* credinţe şi privirile noastre, ale milioanelor de sub stăpânirea caseî de Habsburg, se îndreaptă spre ceî doî domnitorî, râvnind un act de înţelepciune menit să aşeze pe bune temeiuriî rostul zilelor viitoare.

Tronul e prea înalt, ca să poată pătrunde totdeauna la picioarele luî glasul care vine de jos. Sunt încredinţat însă, că dacă, potrivit vremilor de demult, un al doilea Moş Ion Roată s'ar apropia de feţele luminate ale cârmuitorilor de ţară, el ar rosti cuvinte cumpănite, cuvinte adevărate.

Din vorba luî ar înţelege Majestatea Sa, stăpânul de astăzî al pământuluî luî Ştefan cel Mare, că atâta vreme cât vor dăinui frământările actuale dincolo de apa Prutuluî, umbra Basarabieî se va aşterne totdeauna peste sufletul românesc. Până în ziua când se vor îndeplini îndatoririle elementare ale principiuluî naţional în viaţa de guvernământ a celor două milioane de moldoveni, noî nu vom putea simţi cele dintâiŭ picături de balsam vindecător deasupra unor răniî carî niciodată n'aŭ încetat să doară.

Reforma electorală

— Scrutinul pe listă —

D. Gh. Becescu-Şilvan, avocat, om de litere şi deputat al col. III Prahova în Constituantă, ne trimite următoarea interesantă scrisoare, privitoare la reforma electorală, căreia ne grăbim a-i face loc în coloanele ziaruluî nostru:

Articolul d-luî Dinu I. C. Brătianu, publicat în ziarul „Viitorul" şi prin care d-sa opiniază pentru colegiul unic cu *scrutin pe listă* şi reprezentarea minorităţeî, a surprins,—sunt sigur,— pe toţî democraţiî sinceriî.

D-sa porneşte de la credinţa, frumoasă în aparenţă, că scrutinul pe listă ar face pe alegătorî să nu se mai preocupe, în timpul alecţiunilor, de *persoane*, ci numaî de „programele şi ideile" partidelor.

Scrutinul pe listă ar da naştere la altceva:

1) Ar permite partidelor să pue pe liste, alăturea de câteva personalităţi politice serioase şi simpatice corpuluî electoral, o mulţime de nulităţi politice.

2) Ar răpi alegătoruluî facultatea de a vota *pe cine voieşte*. Alegătorul, în faţa listeî complecte, inalterabile şi indivizibile, se va găsi într'o îndoită şi penibilă situaţie: saŭ să treacă peste conştiinţa şi voinţa sa liberă, votând, — pentru câţîva candidaţî buniî,—pe toţî ceilalţî candidaţî incapabiliî din listă; saŭ, neputând primi nulităţile, să voteze contra listeî *întregi*, jertfind astfel pe toţî candidaţiî buniî.

3) Soarta candidaturiloř stând numaî în mâna organizaţiunilor politice şi în special a *şefilor* acelor organizaţiuni, platitudinea şi chiar mercantilismul vor putea avea de multe orî, efecte mult mai salutare, pentru râvnitoriî de scaune parlamentare, de cât munca şi meritul politic personal.

Prin acest sistem, în sânul organizaţiilor politice, va pătrunde astfel autocratismul şi tirania, iar nu viaţa politică liberă şi progresivă, întemeiată pe emulaţia membrilor lor şi pe integritatea caracterelor.

4) Ceî *din urmă* listeî, fiind ameninţaţî să fie suprimaţî, prin reprezentarea minorităţeî, fără să se poată stabili dacă *acestora*, cetăţeniî alegătorî, le-aŭ acordat mai puţină încredere de cât celor din capul listeî,—prin acest singur fapt, voinţa cetăţenilor va fi *din'nainte* nesocotită; iar ultimiî candidaţî ar fi *de la început*, fără să li se lase măcar putinţa de a-şi valorifica şi dovedi popularitatea politică, desconsideraţî şi... proscrişî!

In ce priveşte „programele şi ideile", în sistemul scrutinuluî *individual*, alegătoriî aŭ dublul avantaj de a aprecia şi vota atât programele de partid, saŭ ideile personale, cât şi capacitatea individuală; iar partidele vor avea obligaţia binefăcătoare de a susţine şi trimite în Parlament, ca reprezentanţî aî ideilor lor şi aî ţăreî, numaî *capacităţi*, nu nulităţi.

Pentru aceste cuvinte, ca liberal şi membru al majorităţeî parlamentare în Constituantă, simt de datoria mea cea mai adâncă să mă declar, din capul locului, şi în mod categoric, *contra scrutinului pe listă*.

Sper, de altfel, că preconizarea acestuî sistem de vot va rămâne în domeniul rarelor şi irealizabilelor opiniî personale izolate.

Gh. Becescu-Silvan,
Deputat al col. III de Prahova.

Intrevederea dela Constanţa

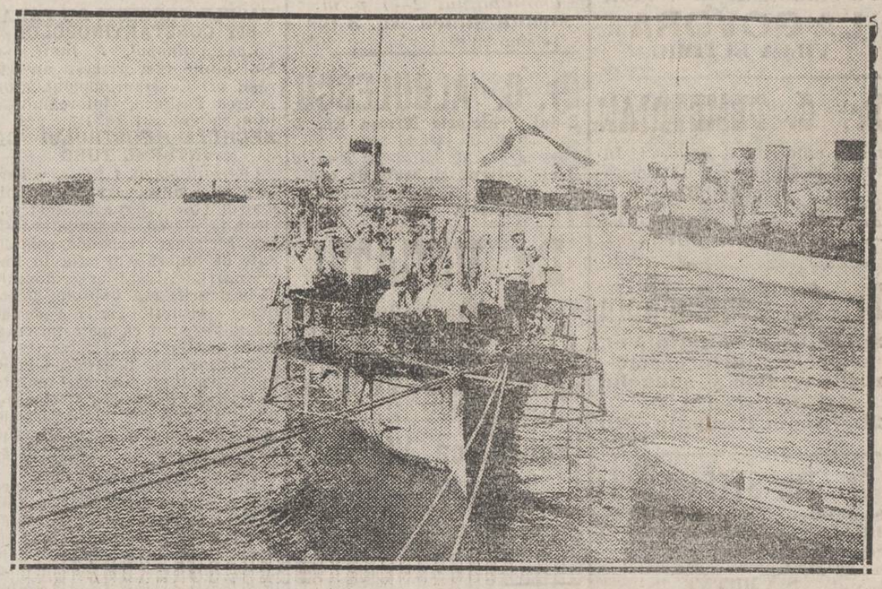

O şalupă cu marinari ruşi

Congresul librarilor

ZIUA I

(Continuare)

Craiova, 1 Iunie

Redeschizându-se şedinţa, editorul Rudinescu, în numele editorilor arată concesiunile acordate de aceştia librarilor la cărţile scolastice: 25 la sută rabat librarilor şi învăţătorilor, nu mai puţin de 15 la sută anul acesta, urmând ca anul viitor să fie scăzut la 10 la sută; cărţile literare în comision sau după învoială. Comisionariî vor fi menţinuţi. Dacă librariî voesc se pot servi de eî, iar dacă nu, au facultatea să refuze intervenţia lor. Comenzile se vor expedia la rând conform ordineî venireî cererilor. La facerea expediţieî cuvântul *sosit* se înlocueşte prin *expediat*. Pot refuza cărţile trimise din oficiu, librariî carî înştiinţează editoriî prealabil de aceasta. Plata contuluî se va face din 4 în 4 luni.

In chestia papeterieî intervine o vie discuţiune între editoriî Sfetea, Rudinescu şi librariî Gheorghiu (Brăila), Cornel (Craiova), Margulius (Focşanî). Chestiunea rămâne să se discute în şedinţa de mâine.

D. *Cornel* (Craiova), spune că editoriî trebue să ţină seamă de centrul asociaţiuneî librarilor, la fixarea preţurilor pentru învăţătorî şi librăriile, cărora editoriî execută comenzile. Editoriî prezenţî primesc. Şedinţa a fost suspendată urmând să se încheie proces-verbal asupra acestor angajamente.

✣

Redeschizându-se şedinţa, se dă citire telegramelor de adesiune sosite din ţară, din partea librarilor absenţi, de la alte case de editură, etc.

✣

D. *Michelsohn* (Craiova), raportorul chestiuneî: *Organizarea librarilor în asociaţie*, dă citire raportului, care arată scopul viitoareî asociaţiuni întemeiată mai ales pe înlăturarea luptelor fratriciale şi concurenţeî neleale. Cere sprijinul editorilor şi angrosiştilor, apoî citeşte proiectul regulamentuluî asociaţiuneî, dând explicaţiile necesare. Discuţia generală începând, d. Margulius (Focşanî) opinează să se aleagă Bucureştiî ca sediul centruluî principal.

D. *Cornel* (Craiova), combate tendinţa de centralizare a oricăreî activităţî la Bucureştî.

D-niî *Şaraga* (Iaşî) şi *Gheorghiu* Brăila), sunt de părere să rămână numaî un singur centru nu cinci cum prevede proiectul. Centrul să aibă stabilitate, numaî în anume localitate determinată de congresele anuale. Adunarea admite această vedere şi votează proiectul. Şedinţa se ridică la orele 8 seara, urmând să se continue mâine dimineaţă.

ZIUA II

Craiova, 2 Iunie.

ŞEDINŢA DE DIMINEAŢA

Şedinţa se deschide la orele 9 dimineaţa.

Prezidează tot d. Sache Pavlovicî.

Se ia în discuţie regulamentul de organizare al cercului librarilor din ţară şi după lungî discuţiî se admite după cum urmează:

1) Se înfiinţează în fiecare oraş câte un cerc compus din toţî librariî aceluiaşî oraş şi care va purta numele judeţuluî săŭ.

2) Membriî cercurilor nu vor putea fi decât librarî de meserie saŭ carî la formarea acestor cercurî profesează această branşă, având firma înscrisă. Băcaniî, manufacturiştiî şi debitanţiî de tutun sunt excluşi.

Pentru înscrieriî se va lăsa timp de 30 zile.

3) Aceste cercurî vor avea îndatorirea de a executa şi supraveghea respectarea deciziunilor luate în congres precum şi deciziile luate de centru.

4) Orice abatere de la dispoziţiile de mai sus atrage după sine excluderea din cerc cu avizul centruluî.

5) Orice membru va plăti o cotizaţie trimestrială de 6 leî, osebit de 5 leî, taxa de înscriere pentru acoperirea cheltuelilor de administraţie. Jumătate din această sumă va fi înaintată centruluî principal.

Orice hotăririî luate de centrele micî se vor face cunoscut centruluî principal, care va avea îndatorirea să stea în legătură cu editoriî şi angrosiştiî atât din ţară cât şi din străinătate, precum şi a întreţine bune raporturî între colegi şi furnizorî, şi în sfârşit centrul principal se va schimba în fiecare an cu votul adunăreî generale.

Anul acesta va fi la Craiova.

La anul la Brăila, unde se va ţine şi congresul.

Regulamentul se aprobă de adunare.

D. *Michelsohn* (Craiova) aduce mulţumiriî preseî, care le-a dat sprijin în această ocazie şi în special „Universului", prin subsemnatul.

D. *Cornel* propune să se aleagă o comisiune care să meargă la d. ministru de instrucţiune publică şi să-l roage să dispue ca listele de cărţi să se dea librarilor cu 15 zile înainte de deschiderea şcoalelor, spre a se putea aproviziona.

Sunt aleşi în comisiune:

D-niî Gheorghiu-Brăila, Michu-Ploeştî, Tembler-Bucureştî, Margulius-Focşanî.

Chestiunea confecţiunilor

D. *Cornel* spune că în chestia confecţiunilor, librariî să se adreseze pentru furnitură tot editorilor, carî în şedinţa de eriî le-aŭ promis tot concursul. In ce priveşte rabatul cere 10% după preţul din catalog, pentru toate articolele de papeterie; 15% pentru registre la orice sumă.

Cu aceste preţuri, spune d-sa, ne apropiăm de preţurile ce ne oferă concurenţa şi cu acest mijloc păstrăm şi armonia dintre noi şi editori.

De ce plângi?

de Victor A. Bacalogiu

— De ce plângi bătrâne cu plete albe şi oboseala vremeî pe faţă?

„— Plâng viaţa mea trecută, timpuriî ce nu se maî întorc şi carî s'aŭ şters cu iuţeală ameţitoare.

„Plâng aniî tinereţeî pe care nu i-am trăit de cât prin greul munceî şi spectrul sărăcieî.

„Plâng fiinţele iubite ce m'aŭ părăsit aşa de timpuriiŭ, şi cărora le veghez mormântul semănându-l cu florî şi stropindu-l cu lacrimî.

„Plâng slăbiciunea puterilor şi-a judecăţeî cu care sunt în răzvrătire. Mi-se frânge inima când văd că pentru altiî nu sunt decât un bătrân neputincios şi fără cuvânt la povaţă.

„Plâng ziua de mâine, căcî simt că s'apropie clipa supremă, şi în nesiguranţa celor de-apoî, mă găsesc mic şi fricos.

„Şi atunci cu ochiî lăcrămoşi şi gândurile răzleţite, trăesc într'o frică nedesluşită, împletind ultimele clipe ale uneî vieţi ce dă în agonie".

— De ce plângi femeie, căci te văd încă voinică şi plină de sănătate?

„— Cum să nu plâng? — nu vezî că pe tâmple a început să lucească argintul firelor albe, magiî prevestitorî de bătrâneţe.

„Plâng căcî fără prunci să trăesc prin eî, viaţa mea stingheră în curând îmî va fi povară şi mie şi celorlalţi.

„.....Şi-apoî, tinereţea începe s'apue şi odată cu ea şi dragostea, hrana simţuriloř mele.

„Plâng când îmî privesc în oglindă faţa şi sbârciturile ce-aŭ început să se arate şi nu pot să mă obicînuesc cu ideia, că totul se va isprăvi..... că trebue să încep dresurile, că din tinereţe n'a rămas de cât ruină!

„Şi plâng plâng ca după un mort, iluziile ce n'aŭ fost de cât un vis ispititor şi fluşturatic!"

— De ce plângi copile, când din ochiî tăi tăsneşte viaţa, şi natura te încântă cu farmecele eî?

„— Plâng căcî mi-e inima plină de dânsa — iubirea a pus stăpânire pe simţurile mele şi nu văd de cât drăgălăşia chipuluî săŭ, n'o simpt de cât pe dânsa, nu aud de cât muzica duioasă a voceî sale, ce-mî încântă întreaga fire...

„Şi mi-e teamă de nestatornicia eî — şi tremur la gândul, că iubita cu ochiî mariî negri şi plinî de înţeles, să nu mă uite căcî ea e ca vremea, schimbătoare, cu simţirea purtată de vânt!... Şi plâng, plâng de frica singurătăţeî şi al doruluî ce mi-ar fura mintile!..."

— De ce plângi prunc ce te leagănă măicuţa, şi-ţi cântă de adormire, şi te alintă cu dragoste nemăsurată?

Tu n'aî nicî graiŭ nicî judecată, plângi fără de înţeles; de sigur, prevestirea uneî vieţi plinе de suferinţă!

.....Şi în misteriul neştiinţeî ce te învălue, numaî buzele mameî ce te sărută saŭ sufletul respirăreî sale, îţî maî potoleşte râvna spre plânsoare.

Dormî puiul mameî..... nani! nani!... nu maî plânge..... veî plânge destul când veî simţi, ce-î un apus de soare, o inimă de femeie, or pietele albe ale uneî vieţi sbuciumate!

. . . . . .

Şi atunci veziî, că viaţa e o carte a căror pagine maî toate sunt stropite cu lacrimî, şi te întrebi, de-aŭ maî rămas rânduriî născute din zâmbete, ce s'aŭ strecurat ca unele raze de soare scăpate printre nouriî pe timp de furtună.

Gustaţî din viaţă la tinereţe; numaî atunci lacrimile nu lasă urme — ele se usuc întocmaî ca roua ce se scoboară din cer, sărută floarea saŭ firul de iarbă şi se evaporează la razele blânde ale soareluî!

Vaî de ceî ce i s'a uscat isvorul lacrimilor — durerea luî va fi înăbuşită în suflet şi suferinţele îl vor copleşi căcî lacrimile ne trebue, ele sunt născute odată cu noî, sunt limpezî ca cristalul şi rotunde ca boaba de mărgăritar.....

Să plângem — suntem stăpânî pe lacrimî şi pe acestea nimenî nu ni le poate lua!.....

Adunarea generală

a societăţeî române de geografie

Societatea română de geografie va ţine şedinţe publice în zilele de 7 şi 8 Iunie în amfiteatrul Fundaţieî universitare, la orele 9 seara.

Programul lucrărilor va fi următorul:

Sâmbătă, 7 Iunie, 1) *Sabba Ştefănescu*, secretar-general: Raportul anual general; 2) *General G. Iannescu:* Raportul secţiuneî militare; 3) *G. Gorciu:* Raportul secţiuneî didactice; 4) *Lt.-colonel I. Coandă:* Noutile fruntariî ale Peninsuleî Balcanice.

Duminică, 8 Iunie: 1) *Dimitrescu-Aldem:* Mişcăriî tectonice şi formele de teren; 2) *C. Brătescu:* Evoluţia cronologică a deltei Dunăreî.